

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetők minden es. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához, címzett levelekben. Ára évenként 3, félévén 6, évről 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentegyházutcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hasábos egy sor után 4 pkrért közzétételnek; folytonos hirdetések illő pót elengedtetik. Mindenki hirdetésre 15 pkr belyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamatok sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ - HIVATAL:

A Középutczában, STEIN könyvkereskedésben.

A gazdasági gépek jelentősége Erdélyben.

II.

Kétséget nem szenved, hogy jelenleg a mezőgazdaságat kedvezőbb és általánosabb foglalkozással teszi a miveltebb osztálynak is, mint csak pár évtized előtt, mit egy bizonyos optimizmussal, mely a jobb ember kebelét soha se hagyhatja el egészen, nem tulajdonitunk csupán a világ általános anyagi irányának, hanem egyszersmind annak is, hogy a tudománytal legszorosabb szövetségre lépett ama foglalkozás a léleknek is most több táplálékot nyújt, mint eddig. Igaz továbbá, miként a gépek a gazdaságat egyik legdivatosabb ágát képezik, mi, nézetünk szerint, ismét annak tulajdonítható, hogy a társadalmi conjuncturák folytán a munkadíjak mérséklése a gazdasági érdekek előterébe lépett, gépek használata egyik legfőbb eszköze lévén annak, hogy a nagy kiterjedésű gazdaságok a szegényebb földmivelő osztály által gyakorolt kisebb gazdasággal versenyezzenek. Az okserü gazdasági gépek használata továbbá szembetűnőbbek a kevésbé tudományos gazda előtt is, mint a tudományok más ága, például a vegytanból elsajátított miveltetel az okserü gazdaságnak. A mondottak mellett azonban mindig hiányzanak a legcélszerűbb módok, melyek a gazdasági gépeket a kevesebb miveltebbé gazdákkal megkedveltetnék, mi sehol se volna szükségesebb mint nálunk, hol a gépek legegyszerűbb nemei is alig fordulnak elő egy-két gazdaságunkban.

A gépgyárosok hirdetményei és ajánlatai után itélni a gazdasági gépek célszerűségéről annyit tenni, mint a liszt becsét a molnár szavai után mérni. — A tudományos gazdasági munkák ritkán alkalmazkodnak az egyszerű földmivelő felfogásához, ügyességéhez, s azon különféle körülményekhez, melyektől egy gép célszerűsége függ; leggyakrabban valamely gép, mely bizonyos körülmények közt teljesen célszerű, egyetlen, kevésbé fontosnak lát-

zó körülmény miatt másutt haszonvehetlenné válik. — Gazdatudásaink közül továbbá sokan azon nézettől vezéreltetnek, miként a gazdasági gépek elterjesztésénél legcélszerűbb, minél többet dícsérettel halmozni, hogy a gépet megvásárolt gazda abba fektetett pénzénél fogva is magát kénytelen érezze a gép hasznosságát minden áron megkísérteni, holott ellenkezőleg a kevés tudományos képzettséggel, és gépek körül semmi jártassággal nem bíró mezőgazda, sem hogy feldicsért és egy jó szerencsére megvett gépével sokat bajoskodni, s pénzt, melyet azonnal elvesztettnek hiszen, még idővesztéssel is tetéznél, előbb félreléki a gépet, melyet hasznatlannak tart, s a géphez hitét, ha azzal valamennyire birt is, teljesen elveszti. — A mezőgazdasági kiállítások, s azokon véghezvitt kísérletek, kétségen külső felette sokat tesznek a gazdaságat méltó felmagasztalására, a gazdasági ismeretek terjesztésére. — Mindaddig azonban, míg azok kevés helyütt és oly módon tételnek mint most, hatásuk a vagyontalanabb és kevesebb ismeretű mezőgazdára inkább csak közvetleges. — A középponti helyek távolsága, a tárlati innepélyek fénye, a tárgyak tömörkedése, a kísérletek sokfélesége és rövid gyorsasága mellett, a vagyontalanabb és kevesebb képzettségű mezőgazdára nézve a közvetlen haszon és okulás előnyei meg hiúsulnak. E cél sokkal inkább el volna érve, ha ama nagyobb szerű tárlatok mellett, melyek hasznát általában tagadni épen nem akarjuk, kedvező alkalmakkal a hon több vidékein tartatnának tárlatok sokkal kisebb kiterjedésben, oly tárgyakra nézve, melyek az illető vidék sajátosságaihoz szabvány, melyek hasznos volta többé nem vitás tárgya, melyek a kisebb mezőgazdákra nézve elvitáztatlan becses birnak, silyenkor kísérletek tételének a vagyontalanabb és kevesebb képzettségű mezőgazdák érdekeihez és ügyességéhez mért egy-két géppel, melyek megint nem annyira kísérletek, mint a kétségtelen hasznosság bizonyítványai volnának.

Az értesítés az irodalom útján, hason-

lól a gazdasági gépek minél nagyobb elterjesztésére, s a kevesebb miveltebbé, vagyontalanabb gazdákkal megkedveltetésére legbiztosabb módnak tartanók előbb csak kevés és oly gépeket ajánlani a közönségnek, melyek könnyű, s minél általánosabban használhatók, s hasznuk minél szembetűnőbb, s megszerzésük nem feleltet költséges. — Tapasztalatból tudjuk, hogy a könnyebből való átmenet a bajosabbra, itt is a regrévidebb, legbiztosabb út, s a fokozatos haladás kevés nehézséggel jár. — Alig néhány éve, hogy egy pár gazdasági gépet kezdünk itt-ott birtokunkban használni, vezérelvül tűzök ki magunknak a legszükségesebbek, egyszerűbbek és hasznosabbakkal kezdeni, fogni a dologhoz. — Kezdetben a legszükségesebb gazdasági eszközöknek is, jobbakkal cserélete, például, a régi szerkezetű ekék helyett a Vidacs-féle ekék beállítás, nehézséggel járt. — Most azonban a bonyolodott szerkezetűek se talál nagy akadályra, az egész gazdasági személyzet, le a bérésig, azon meggyőződéstől vezéreltetik, hogy hasznontalan gépekre a pénzt ki nem dobjuk, s az elszedve jött gépek összeállításánál mindenki kedves kötelességének tartja a dolog előmozdítására segédkezetek nyújtani, midőn azután nem ritkán egy udvari bíró, vagy egy öreg bérés ölete talál elfogadásra. — Fennebbi nézeteink szolgáltak zsinormértékül alábbi szemlének közlésénél. — Távol vagyunk azon hiedelemtől, mintha a közlötteken kívül számtalan más hasznos gépek nem léteznének; hanem csak azon néhány gazdasági gépet akarjuk tisztelt olvasóinkkal ismertetni, melyekről mintapasztalatunk szerint tehetünk bizonyosságot, s melyeket honfaink közül olyanoknak is mernénk ajánlani, kiknek se módjuk, se kedvük, költséges kísérletek tételére. — Egyszersmind pedig rövid említést teendünk pár oly gépről is, melyek használatára, nézetünk szerint, közel kilátás van, vagy bizonyos körülmények közt, nálunk is használhatók.

A trágya és szántás a mezőgazdaság legfőbb tényezői közé tartozik, s az eke a

legrégibb, s a leghasznosabb mezőgazdasági gép. — Kétséget nem szenved, hogy a testvérországban elterjedt, s nálunk is néhol látható Vidacs-féle ekék, régi szerkezetű ekéinknél, jóval célszerűbbek. — Előnyük, nézetünk szerint, főleg abban áll, hogy annyi erővel, mint a régi, jobban szántanak, szilárdabb szerkezetűeknél fogva, kevesebb munkaközi igazítást kívánnak, s kevesebb fennakadást okoznak. — Ez állításunkban, ugy hisszük, honunk több gyakorlati és kisebb téren működő gazdáink is megtartanak. — Miként fennebb mondtuk, alkalmazása az irt ekéknek nálunk kezdetben némi akadályra talált. — Csak hamar azonban béréseink annyira megszerették, hogy a melyiknek, vagy egyszer más eke adatott kezére, hátatételnek tartotta, mondván, hogy ő is csak oly bérés, mint a többi. — Ujabb, legalaposabb tapasztalatok után bizonyos, hogy Howard ekéi a Vidacséit nem egy tekintetben mulják felül; de ha már a Vidacs-ekék ára is számos mezeigazdánk erszényét meghaladja, mennyivel inkább áll ez, a Howard-féle ekékre, melyek amakoznál háromszorta drágábbak.

Nagyon sajnálandó, hogy hazánkban nem találkozik gépész, vagy valahol nem szövetkezik valamely ügyesebb és vagyonosabb kovács és keresek, kik a Vidacs-ekék pontos után-csinálásával foglalkoznának. — Az ekék öntött részeit a honunkban több helyütt létező vasöntődékek könnyen meg lehetne szerezni. — Az egyéb részek elállítására megkívánható egy-két gép, egyszerű és olcsó. — Egy alkalommal maga Vidacs ur ígérte, hogy a távolabb vidékekre ily gépekkel szívesen szolgálna, de máshonnan is könnyű volna azokat megszerezni. — Ha ez uton a Vidacs-féle ekék nem is volnának olcsóbban előállíthatók, a szállítási költség, mely amakoz árának csak nem negyedét teszi, nagyrésztben megkiméltetnék, s ezen felül a nevezetesebb részeiben meghibázott ekéinket is könnyen meg lehetne igazítani, mi most felette sok akadályjal jár; sőt, mi állna utunkba a Vidacsénál sokkal jobb eké-

SPANYOLHONI LEVELEK.

III.

Madrid, jan. 17-kén, 1858.

(Folytatás.)

Tatiból gyors-kocsira kellett szállanom — ez országban nincs más utazási mód. Tizenkét magas, erős öszvér vala párosan elébe fogva, az első párt egy kis ficzkó vezeté nyeregéből — a kocsi a bakon, csak ostort és vesztőt tartván kezében — gyeplő nem használtatván — s egy harmadik hajtó, néha felugorván a bakra, megint leszállván s az öszvéreket jó húzásokkal biztatván — iszonyu lármával, kábálással, neveiken szólítva az állatokat, megindíták s folytonos jó ügetésben tarták a kocsit. Útnak egyenes, terjedt, magas, vad pusztá emelt síkságon (plateau) vezetett át. Alig láthatni itt egyebet, mint a zuhanyok százaz ágyait — mert Spanyolhonban, még a természetben is minden megfordulva történik, mint más országokban, — s az erős téli időben itt a patakok kiszáradnak s csak nyáron, árvizesük után áradnak ki. Csak imitt-amott akadunk egy-egy magános csárdára, hol öszvéreket cserélünk. Egyiknél kineztam az ablakon s nagy meglepetésemre hallottam a vendéglistát, ki mondá a kocsihoz, midőn be volt fogva: Allah kurem — buen mueda! Ez utolsó szót nem értém, — de az elsőben lehelten volt rá nem ismerni a régi arabs üdvözlésre, mit még ma is használnak minden országban a muszlimánok, még Indiában is. Különös! Négy század mult el már, mióta az utolsó mór khalif legyőzetett, — papok és királyok ügyeztek még nyomait is kiirtani s mégis ma, eme magán, vad

Sierrák közepett egy paraszt üdvözlése emlékeztet kormányzásukra.

Hiába — a nép sohase hal ki egészen; ha eltűnik is a földről, feloszolva más népek közt, fenmarad szelleme. Mert hogy Isten akarata kiszabta minden nemzetnek hivatását s díját annak, mivel az emberiség kincstárát gazdagítja, megengedé, hogy ha más nem, neve fenmaradjon századról-századra. Nem haltanak meg se a görögök, se a rómaiak, — hisz irataik még ma is léteznek köztünk s megismertetnek minket velük. Így az arabok hagyományai se tűntek el, — nyomai ez országban számtalanok s a világ nekik köszönheti a tudományok sok nemei első csiráit.

Megérkeztem végre Almansára, — mely, a mint a sötétben kivehető vala, nem egyéb egy hosszú falunál. Történetileg azonban érdekes annyiból, hogy az örökös háboru alatt, az angol-német hadsereg, gróf Tevertham alatt itt találkozott a híres francia Berwick seregével — s általa megveretett!

Almansából vasúton jöttem ide, — mi itt épp oly kevés variatíon volt, mint másutt. Madridról ma csak annyit, hogy első látásra csinos és szépnek látszik.

Telekiné.

TELEKI-BICKERSTETH JOHANNA
GRÓFNŐHEZ.

Fehér szigetnek kékszemű tündére!
Hát értünk a te szíved is dobog?
Mérész szeretet! szinte szánunk érte.
Ugy egygyel több lesz, a mi fájni fog,
Ugy nem lesz nyugta mindaddig szívednek,
Mig ki nem sirta, itt köztünk, magát;

Ha a Tiszába könyeid peregetek, —
Csak úgy enyhíthetd szíved bánatát.

Boldog sziget a tengerek öblében,
Melyek fölé kiterjesztéd kezéd,
Hiába lobog zászlód oly kevélyen,
Nem látom rajta büszke czimered;
Nem hallom óriás gépeid zörögését,
Habár zajukkal a világot tele;
Csak egy szót hallok ajkadról — ha szent még,
Az én szivemben szentség a neve.

De láthatatlan tündér-fátyolodban
Talan jártál is már itt valaha;
Lepihentél a rónán, hol halom van,
Meghallgattad, hogy sir a furulya,
S andalgásból piripák robajja
Riasztott föl holdfénye éjszakán,
S azt hitted harcz van, harczok riadalma,
De az varázs volt, éji látomány.

Csak egy szót hallok. Azt se hallom én már.
Gőgöl, vagy gúnytól az is oly hideg.
Önző szabadság, tán a tenger elzár,
Heved talán a kód emészté meg.
Dicsőséged, mondd csak, miben találd:
A jog-e az, avagy a hatalom?
Haddal bejártad a kerek világot,
De csak az egyik fénylött kardodon.

Itt jártál, itt tanultad azt a nyelvet,
Mely oly búsan zeng, mint a csalagány;
A csalagányok most mind itt születnek,
Azért jövel el te ide tán.
A rózsabokor elhervadva ott áll,
S örülni tánczol az ördög-szekér;
De az a búsd nál néha egy bokornál
Meg-megzendül — s a bimbó újra kél.

Hatalmas ország, félvilág csodája!
Napod fényéből nem jut minékünk;

De te, szép tündér! jőj el e hazába,
Téged mindnyájan várunk, szeretünk,
Arczod rózsái néha tán nevetnek,
S vidámabb szín kél egy-egy szenvedőn;
De mielőtt jössz — mondd meg nemzetednek:
Hogy a műveltség nem jog, csak előny!

Zalár.

EGY ANYA.

Eredeti beszély.

„Eszter“, „Tudós leánya“ sat. szerzőjétől.

VI.

(Folytatás.)

A tragoedia, a szomorú elem, olykor száz mértföldnyire esik a görög fatumtól, s az újabbkori szépségek elméleteitől. A valódi élet tragoediai hőse — egy nemea harlequinnek, ki nem egyszer tarka ruhában s csörgő sípkával jár, s egyszerre csak meghal. Aztán olykor az emberek inkább és méltóbban siránkoznak rajta, mintsem egy szomorú játék s drámai hősné, ki a papiros falakat megreszketelve — pathos teljes búcsút vesz az alvilágtól.

A ki a mondottakban kételkedik, azt a világra utasítjuk. Nem neveltünk-e mindnyájan — rossz szándék vagy gúnyviszketeg nélkül, ha valami neveléséges egyént megpillantottunk, nem értünk-e drámákat és tragoediákat, melyeknek hőseit és hősnéit bizony nem hogy könyvbe, de még papiros-kosárba se iktattuk volna. Ezen összevarrása a neveltet és komolyan, soha se volt oly napi rendem mint most, mikor a humoristicus tudósok humoristicus történetek és természetvizsgálók, könnye-

ket is csinálni? *) nem az oly gyakran és sajnos tapasztalt gépész vizsketeg alapján, hanem a Howard-ekéknek a könnyebb szerkezetű ekékre alkalmazható tulajdonságait elsajátítva, ismételt, alapos és teljesen biztos kísérletek után állítván meg és követvén változatlanul a jobbat mind addig, míg hasonló biztos uton, még jobb-ról győződünk meg. — Legkisebbit se kételkedünk, hogy csupán jó ekék, s legfennebb még egy-két egyszerű és általános hasznú gazdasági gép előállítását egy kisebb szerű gyárnak elégséges és a legnyereséges befoglaltat adná és azok gyártásában a legnagyobb ügyességet és könnyűséget fejtene ki.

Id. gr. Teleki Domokos.

Hivatalos jelentés az erdélyi gazdasági egyület idei 2-ik választmányi üléséről.

A múlt ülés jegyzőkönyve megfigyelése után, a titkár, mint új részvényeseket, béjelenti Imecs Domokos, Ocsyay Ferenc és Antos Ferenc urakat: azonban ez örvendelés jelentés mellé azon kellekkel körülményről értesíti a választmányt, hogy az egyület pénztárnok írásban beadott jelentése kimutatta, hogy az egyület tagok nagy része, a részvények és alapítványi kamatok befizetésével késedelmeznek, és ebbeli kötelezettségüknek a pénztárnok nyomtatott levéllel eszközölt ismételt barátságos felszólítása után is csak igen gyéren tettek eleget. A pénztárnok beadott névjegyzéke ugyanis kimutatta, hogy 1854-ről 2, 1855-ről 20, 1856-ról 65 részvény, összesen tehát 97 részvény 6 pftjával, vagyis 582 pft nincs befizetve. — E jelentés folytán a választmány, azt határozta, hogy legelőbb is a lapok után újra felszólítja a késedelmes részvényeseket, s szíveskedjenek elmulasztott kötelezettségüknek a közelebbi 30 nap alatt a felszólítás kibocsátása után eleget tenni, egyszerűen tiszteltet megkérve minden t. e. tagtársakat, hogy 1857-re is részvényeiket minél rövidebb idő múlva szíveskedjenek az egyület pénztárnokának befizetni.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara azon körülményről értesíti az együletet, hogy a maros-újvári, dézsaknai és parajdi cs. k. sóbányahivatalok marha-sót árulnak, mely 97% tiszta sóból és 3% részint szinpörből részint keserűgyökérből áll, és ezáltal felállított malmokban összeürölve, nemcsak mint óvszer a marhadög ellen, melyet minden barom a takarmány közé vegyítve igen megszeret, hanem még azon körülményről fogva is ajánlható, hogy mázsájának ára csak 1 ft 40 kr, és így 2 pftal alább mint a

*) A gazd. egyület gépészeti osztálya a múlt évben tett volt lépést, hogy egy alárás után nyitandó kő-önnel, ügyes és tanult gépészeknek, Rajka urat, képessé tegyék, hogy műhelyét gyárrá szervezze, s így a szükséges gazdasági gépeket nagyobb mennyiségben, és eredeti árakon állítsa elő. A kezdetre 4000 pftot szükségeltetett, a részvény 10 pftos: négyszáz részvényt ötven nagyobb, száz középirtokos könnyen kiállhatna. De semmi eredmény.

Szerk.

kőso. A választmány a figyelemztelést köszönettel fogadja, de egyúttal azt határozza, hogy az iparkamarát megkéri, szíveskedjék a maga útján az illető hatóságot arra figyelmeztetni, hogy tényleg elvárja a marhasót árát még valamivel alább szállítván úgy intézkedni, hogy az ne csak az említett három helyen, hanem a lehetséges minden sóárulónál legyen kapható, nagyon bajos levén minden egyes baromtenyésztőnek egynehány mázsa sóért mindannyiszor a fenn kitűzött helyek valamelyikére elmenni vagy elküldeni.

A Temesvártól alakult cs. k. gazdasági társulat közlőlvén alapszabályait, felszólítja az egyület barátságos és egyetértő közreműködésére, megkérve, hogy az egyület metán előforduló esetekben szíves közléseit tölle meg ne vonja. — A választmány minden tölle kitelhető módon fog e megtisztelő felszólításnak eleget tenni.

Az ismeretterjesztő szakosztály Sigerus Károly ur ily című röpiratát „Die Auftheilung der Hutweiden unter die Gemeindebewohner“ (Szeben 1854, melyből a szerző ur egy példányt beküldeni szives volt, mint igen korszerű és jó irányú munkát ajánlja a választmány figyelmébe, és így a választmány is a gazdaközönségnek ajánlja e kis röpiratát.

A horászati szakosztály bémutat egy tervjavaslatot, a melylyel jónak látja a hazai borászati felvirágzásának alapját megvetni. E javaslat lényegesebb főpontjai a gazd. egyület szőlőskolájának megnagyobbitása annyira, hogy évenként tetemes számmal jutathasson válogatott fajú veszőket a bortermelő közönségnek, egy borcsanak felállítását és több intézkedést, melyek a szüretelés és pincekezelés okosabb módjának terjesztését célozzák. A választmány a javaslatot elvileg pártolja és felkéri a szakosztályt, szíveskedjék a javaslatot intézkedések életbevitelére iránt kimerítő tervet kidolgozni és a választmánynak bemutani.

E javaslat alkalmából gr. Teleki Eduárd megígérte, hogy az egyület számára Bécsből megkérve, hogy a szőlőszemet a gerezdről leválasztó és egy szőlőzőző gépet a választmány a tisztelt gróf urnak köszönettel szavaz.

Végre a választmány elhatározza, hogy f. é. tavaszi közgyűlést mártius 15-kén 10 óra kor délelőtt megtartja, az e közgyűlésen bemutatni szokott pénztárnok számadás megvizsgálására kinevezi Nagy Elek, Pál Sándor és Nagy Ferenc urakat, mik után a gyűlés eloszlott.

BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Ragusa Jan. 26. 1858. — Miután az angol-magyar ügés a hercegovinai rájákkal, s a felekezeti egyekkel — imponálva — egyezkedett, s őket több szép ígéretekkel is arra vette, hogy haza takarodjanak hivatalos tudósítás szerint, kevés, de ha az ember fontolóra veszi, mégis jelentékeny dolgok történtek.

Trébigné és Eski-Szlóba mintegy 300 főből álló török baschi-bozuk csapat érkezett, s a nevezett két helységben foglalt helyet.

A trébignei mudir — kerületi kapitány, vagy főispán — a ráják főnökeit Trébignébe hívatta, de ezek nem engedelmesskedtek.

A ráják a minapi egyezkedés után haza indultak vala a vajdával együtt, de ismét vissza tértek, s jelenleg volt táboruk helyén tanyáztak.

nak, s mindenléle örök kiállítva, kik ha török csapatokat közeledni látnának, hírt adni kötelesek. Trébigné pedig újra ostrom állapotban van, s a közlekedés mindinkább csökken. Továbbá Tegnap Hercegovinából két török jött ide Ragusába, olyan ülével, melyet nem a török helybeli igazgatóság, de a ráják parancsnoka adott.

Mindezek vagy arra mutatnak, hogy a magas kapu nem hajlandó az angol biztos által nyilatkoztatott ígéretekkel teljesíteni; vagy arra, miként a ráják, akár biztatva, akár józanon megfontolva, a 400 évekig hordozott vasjáratat lerázai, vagy meghalni elhatározzák. Farkas Sándor

M. Óvár, január 17-kén, 1858. — (Vége). — Azonban legyünk kissé prózaibbak, és nézzük meg az urodalmi tehenségeket és juhászokat.

Valami gyönyörű a mosonyi főligi tehenszettel bérni fajával látni; a legszebb és kövérebb s tejesebb állatok ezek; takarmányuk jelenben szeszka, répi-présmaradék, s olaj-pogácsa össze keverve, mely is naponként háromszor adatik, itatásul természetesen tiszta víz; a borjak 8 hétig vannak az anyjoknál, naponként kétszer szopva a menyit teltzik, a tej csak azután fejedőn ki. A tehenekre egész évben átalános öt pintet számítanak napjára; azonban több tehén van, mely előre 8—14 pintet is ad. Eladó ifjú bikák is neveltek; a tej hasznosbérbe van adva, s évenként 8—10 ezer pftot jövedelmez; pintje 6 pkrban adatik a bérlelők, ki is Bécsben 12 kr-ért adja el. Mint tudjuk, Mosonyban van azon 29 mázsa sulyi bérni fajájú bika is, mely bécsi kiállításra volt; a mosonyi, bérni s óvári svájcezer fajájú tehenszettel pedig két jutalmat nyert a bécsi s pesti kiállításokon. A mosonyi tehenszettel párhuzamos a m.-óvári svájcezer fajájú is, melynek teje itt helyben adatik el. A takarmányozás jelenben új, t. i. a szeszkát apróra vágva, szárazan gözölögletilek meg egy kamrában, egy ennek közepéig benyúló cső által, mely szomszéd kamrából vezeti a gőzt, s ezen szeszkával vegyített sórpérlést (Biertreber) török és polyvával együtt, s ezenkívül szalmát kapnak a teheneke naponként háromszor, míg a borjak török és moharal tápláltnak. Valóban e két tehenszeten nagy hasznót hajt, s újabb bizonyosága, hogy a jelen gabona-olcsóságtól időben a marhatenyésztés a legnagyobb hasznát hajtja, míg a takarmánytermelés a földet is igen kevésbé szeszkegyébe, erre kell tehát törekedni, lassanként marhák szerezvén be mert igen hibás nézet az, hogy csak az eladandó gabna hoz jövedelmet a gazdaságnak. Ilisz a gazdaság legújabb kifejlődése épen a mesterséges takarmánytermelésnek köszöni előhaladását. Marhatenyésztés legyen hát jelszavunk! Végül megemlítem az intézet juhászait is, hol „Demonstrations-Schäferer“ van, és mely igen jeles selyemgyapjas juhok elzészerű keresztelés által mutat fel, super electortól primáig. Jelenben hetenként demonstrációk vannak a classificatio s szöketések szemlélésére. A szöketésre elkészült anyajuhok próba-kos által kiválasztva külön rekeszben szöketnek meg. E téli szöketés az újabb időben hasznosnak bizonyult nyári bárányozás érdekében történik.

Időjárás e hóban: légsúlymérő közép-állása 28° 6'' uralkodó szél é-ny. Tiszta idő 9 nap, hideg hasonlóan, hó csak 4 diken és 17 kén keves és nem állandó, légsúlymérő legnagyobb állása 7-én, legkisebb pedig 16-án. Jelenben borult idő, hideg, dühöngő é-ny széllel. Isten velünk!

M.-Vásárhely, jan. 24. — Reggel nyolczra jár az óra, úgy kivigadunk magunkat. Vigalmunk, örömlünk tárgya közügy volt. A kollegiumnak 30 évek óta érdem, s bűség közt megszült pénztárnoka, id. Jenci József ur és övéi, mint szintén derek segédlelkész, Kovács Áron ur, lelkes közremunkálással a helybeli ev. ref. kollegium jövedelme nevelésére egy fényes tánczestvélyt rendeztek, mely a város és távol vidék javát, lelkét egy szép koszoruba öszvefonta. Milyen szép ifjuság gyűlt össze, s mily vidám és derült volt az. Repdeselt lelkünk örömeiben, s a szép nővilág vetélkedett a tulszárnyalásban. Keblökben a közérdekek szerelme lángola. Az Apolló-terem szűk volt nekik. A lobogó gyertyák fényeket kezdtek veszíteni, az öröm, s lelkedés szebben világított helyettük. Milyen vidámak voltak, mint jártak azt az istenadta csárdást. Az óra éjfélt ütött, az ifjuság étterembe húzódott áldomást inni a siker felett. A közügy szerelme itt is fellángolt lelkeikben, s egy fényképet mutat fel, melyre szemünk könnyekkel teltek meg. Egy vidéki ifjú barátunk, Botos Kálmán, az estélyi jövedelmét egy maga még egy annyira nevelte meg. Áldja meg az Isten érte! Ily ragyogó kéz alá nem kell felírás, magyarázat.

És most lássuk a tiszta jövedelmet. A kollegiumnak e táncz-estély 400 pftot meghaladó jövedelmet hozott azon kívül, hogy a vidékekre kiküldött jegyek, s felhívások eredményét tudni lehetne. A költség 80 pfta megy.

Nem eddig van még minden.

Boka Károly karmester zenekörével reá huzta az anyagát, hogy sirt és kacagott fakéreg — hegedűje. Mig a barna fiúk is, annyi örömből teremő, áldozatot hoztak, érdekltséget tanúsítottak. És ezek ellenére, ha volt közel és távolban közönyösség, vagy irigység, s rossz akarat, az megszégyelve érezhette magát. Katonai és polgári hivatalok magas állású személyei is gyönyörrel nézték a vigalom kedves menetét. Bár e vigalmi szép és hasznos alkalmat mind annyiszor évtizedekig felhasználnók, mintegy megalapítók, mi egy rendes jövedelemmé válva, szép eredményekre vezethetne, s bár e nemes példa minden erdélyi városokban utánzásra talál. Ily uton a közügyeket minden erőlködés nélkül szépen elősegíthetjük; csak legyen kezdeményező, a részvét nem marad el.

Még ezzel nincsen vége közügy szeretlünk jelének. A helybeli kisedővoda javára, mint szintén a szegények számára is, e farsang folytán bált rendezünk, s így a vásárhelyiek hazafiúi és emberbaráti kötelezettségüknek egy időre eleget tettek. R. L.

kig neveltetvén bennünket, nem csoda, ha oly keveset tanulunk tőlük.

Egy ily tragoedia — s igen megfogható — történt ez este, még pedig a kormányzó főterében, négy lépésnyire tölle, míg legalább 10 ember hahotázott.

Hahotázott? — Kérde valaki, — hahotázott! a kormányzó palotájában?

Ez bizony megtörténik olykor; mert a nevetés nem mindig tölünk függ, hanem hogy egy szomorú s megható esemény alkalmával, mivel emberek hahotázzanak, ez már új! — Ilyet aligha olvastunk még.

Gróf Zentelky közel, mikint felebb mondtuk — alig 3—4 lépésnyire a kormányzótól — ombret játszott, — lumbrázott, — mikint akkor mondták.

Szemközt vele gróf Gyulainé, a tábornokné ült, jobbra báró Nalácz József, — evvel szemközt Mártony a püspök, mint néző.

A játék változó szerencsével folyt, s úgy látszott, mindenki közt gróf Zentelkyt üldözte a sors leginkább.

Öt egyébiránt szép játékosnak tartotta a világot, habár ritkán nyert, sőt jövedelmének, talán vagyonának egy része a játék áldozata lón.

Az ünnepély előtti héten Zentelky nem jól érezte magát, s ezen este is neje párszor aggodva közeledett hozzá, kérdezvén — mikint van? Egyébiránt nem látszott rajta, hogy szenved, arca pirosból volt mint valaha, a vesztesség pedig el nem kedveltetett őt soha.

Úgy látszott, hogy az utóbbi osztás alkalmával, egyszerre igen kedvezően mosolygott reá a véletlen, mert kártyáit elrendezvén, a legderültebb hangon felkiáltott: Sans prendre!

Ki az ombre-t ismeri, tudja, hogy ez kártya-bélt: egy fokú játék a sofoval a tarokban.

Mihelyt e szavakat kiejtette — hahotára fakadt!

Mi történt? — Kérdé a kormányzó, ki bár a legkomolyabb urak egyike hivatali minőségében, igen szerette nevetni.

Minden ember Zentelkyre bámúlt, ki már az asztalra tette kártyáit s folytonosan hahotázott, annyira, hogy a közelebb ülőket e kacagás hasonlóra ingerelte, s legalább tizen, kik a nevetni vágyat le nem tudták magokban fojtani, követték a gróf példáját.

Voltak tobban, kik e nyilatkozatát a vidorságnak egyáltalában nem tudták helyeselni, főleg miután a gróf setét-vörössé vált arczal meg nem akart szünni, s már tajték kezdett gyulni ajkai körül.

Egyszerre elhalgatott, mintha kettévágták volna kacagását, s rémítően kidőződ szemekkel nézett Gyulainéra — ki e tekintetből elhalványodott.

E pillanatban érkezett Mária grófnő, ki a hahotázást a szomszéd teremben meghallotta.

Jézus, Mária, szent József! kiáltott fel: — hahar! — siessenek Patakyért! azután maga is, közel az ajúláshoz, térdre ereszkedett férje mellett.

Hallották-e önök valaha — egy vidám estély alkalmával — mikor egyszerre a társaság elnémult, a kedves, kedélyes hangok után a távoli egyház tornyában — a halál-csengőtyűt megszólalni? — Látták-e szép rózsaszínűn megzöldülni? — vagy egy szép holgy arczán vérvörös tűzfölött? — Ilyen a halott — egy vigadni s élvezni gyúlt társaságban.

A halál lehe sohajtja át a teremeket, a hang elhal az ajkakon s a mosoly megiegesül az arczokon.

Ilyenek voltak Banffy György teremci. — Mig a háziak a magyar szívély s vendégszere-

tel bensőségével szegény Zentelky hullája körül gyűltek, mig Doctor Pataky, a most élő jeles Patakynak híres atyja — a palotába sietett — s mindent elkövetett, mit a hosszú tudomány a rövid élet megmentésére tehetett: addig Mária grófnőnek fájdalma — a felső fokot érte el. Szívreperesztől és nő látni.

A grófot egy mellészobába vitték, eret-vágtak rajla, dörzsölték; — szóval mindent megtettek, mirol hitték, hogy használhat. — Mind hiába! Őt senki se támasztotta fel többé! — Gróf Zentelky halva volt.

A társaság szétszórt, a zene elhalt, néhány perc múlva a fényesen világított terem üresen állt.

A grófot hazavitték, s a vidor robajjal megkezdett estély, mint a tiszta égből — fellegek közé áldozó nap, setéten és búsan vette végét.

Harmadnapra a Zentelky grófi ház kapuja — fekete-posztolalt volt körötte, s jobbra-balra mellette a családi cizmeket függtek.

VII.

Mielőtt a gyászos özvegynek ezen új élet-szakát ecsetelnök, szükségképp vissza kell térnünk gróf Zentelkinek életére, s midőn ezt tesszük, talán hirtelen halálának, vagy inkább azt okozó egyik oknak — nyitlára akadunk.

Körül-belül egy jó félórával azelőtt, — hogy gróf Kálnoky — szép huszár-százáddal — Kolozsvárra — mint egyik pihenési állomásra — megérkezett, Zentelky grófnő kolozsvári belső-monostorutczai házában egyik csinos szobájában ült, igen csinosan öltözve, mintha valami látogatásra készülne.

A gróf, nem a legjobb egészsége daczára, kilovagolt; mindig ez volt szokása: állítván, hogy szegyet-szeget kell kibájtani. A grófnő, mint mindig, — munkával volt elfoglalva.

Darabig ült így pamlagán s vonásainak búskomoly kifejezéséből látni lehetett, hogy szívét valami nyomja. Olykor ölébe vette himzését s mélyen elgondolkodott; azután mintegy foliasztván magát merengéseiből — újra munkához látott.

Mig ezt folytatná, egy régi meghitt komornája nyitott be.

Te vagy az Klári? — Kérdé a nő, letéven pillanatra munkáját.

Egy levél jött nagyságos asszonyom.

Bécsből?

Igen.

Fiamtól?

Nem nagyságos asszonyom, hanem a prókátor urtól, — tarka pécsettél.

Ugy-e? — add ide. — Nem látta a gróf?

(Folytatjuk.)

„Saphira“ t. olvasóhoz.

A napokban Hanyadvármegyéből, hol Saphira porai a felső-szilvási templom pitvarában diszes sírkő alatt nyugosznak, e hazánk történetében emlékeztetés nő életére vonatkozó újabb adatokat kapván, hogy azokat felhasználhassam, a szerkesztéstől regényemet egy időre visszakértem, további közlést legyen szabad rövid időre felfeszakítani és egyszerű-mind hazafiúi köszönetemet fejteni ki a köztisztelőben álló tekintetes Góla Mózes urnak, ki mint f.-szilvási születés és birtokos, egyéb fontos adatokkal együtt a Saphiráról hagyományt is alaposan megismertető velem.

Kolozsvár, febr. 7.

Halmágyi Sándor.

Sajtóhíza. Lapunk közelebbi számban „Mik a költők“ című verszet 5-dik sorában, „könnyebb vérről“ hibásan szedett „könnyről, vérről“ helyett.

vüli tanácskozásain jelen lehessen, s a császár távolléte esetében azokban elnökölhessen.

A császár jan. 30-án írta alá azon rendeletet, melylyel öt tábornagyra az utonnan felállított főparancsnokságokra kinevezte. Ezek Magnan, Castellane, Bosquet, Canrobert és Baragnay d'Hilliers. Pelissier a regensi-tanács tagjává lón kinevezve, s fő tábornagy címmel fogának felruházni. Az új katonai méltóságok mindenike évenként 100,000 franknyi fizetéspótlékot kapna, mint újabb írák. Hir szerint az is müben volna, hogy mind az öt parancsnoksághoz egy rendőrigazgatóság adatnék, a mely egészen kivételes jogokkal lenne felruházva.

Törökország. — Egy hercegovinai jan. 7-ki levél szerint is hibásak voltak azon hírek, melyek a zavarok lecsillapultáról értesítének, sőt a rendetlenségek még komolyabb jellemet öltöttek, úgy hogy Trebignétől Jezeráig minden lánban áll. Banyani kár erődöt, Gaszkóhoz közel, a parasztok váratlanul megtámadták és a kis őrséget kordra hányták. Niksics mellett is véres összeütközés volt a nem rendes katonák és a parasztok közt; a nagy elkeseredéssel vívott csatában mintegy 200-an elesetek, s amazok visszavonulván, a parasztok körülszállották a várost, s azt vagy erővel vagy éhség által remélik megvehetni. Hasonló helyzetben van Jezerá. Az idő kedvez a felkelőknek: 12 fok hideg van, s a hó miatt nem hiszik, hogy akár Jezerába, akár Niksicsre segélyt lehessen küldeni.

— A montenegrói fejedelem egy nyilatkozványban megparancsolá, hogy alattvalói tartózkodjanak a hercegovinai eseményektől; de tények bízonyíták, hogy ez ösztöze (!) parancsnak nem volt fogantatja. A fejedelem különben a skutari franczia consul tanácsára se megy személyesen Párisba, hol a menekültektől meggyilkoltatni fél, hanem a helyett emlékiratot szerkesztetett a conferentiához, melyet Párisban levő titkára átnyújtott Walewskzi grófnak, de ki azt, mint tudjuk, nem fogadta el.

UJ POSTA.

A január 14-ki merénylet granátjai nem találták a császárt, de úgy látszik szíven találták a nyugati szövetséget. A merénylet folytán özönleni kezdett a szerencsekívánat a császár menten maradásáért, elkezdődött a franczia katonaság „addressé”-áradatja is, de oly bámulatos szó- és sajtószabadsággal, milyent csak a legféltelenebb praetorianusok engedhetnek meg magoknak, vagy engedett meg nekik imádozt főnökük — a franczia császár. A katonaság készen nyilatkozott egész a „szivány-fészkeig”, azaz, Anglia partjaira is röpteni merész sasait, csak parancsolja a császár, hogy az orgyilkosok menhelyét fölverjék. A szabadságára büszke s feltökény brit nemzot becsületéértelme egész mélyében felháborodott s kiáltozni kezdte mennyidörgő hangon, hogy szövetkezni kész ugyan a franczia néppel, de semmiképpen se annak jelenlegi kormányával. A

párisi angol követ nem kapott kielégítő magyarázatot a párisi kormánytól, s mint rebesgetik, titkon csak Londonban termett a kabinetli tanácskozás végett, mely véletlen megjelenése természetesen élenk aggodalmakra nyújt alkalmat. Szóval, a dolog oda fejlődött, hogy a brit admirális lordja Sir Ch. Wood parancsot küldött a nagy britanniai kikötőkben levő álladalmi hajókhöz, hogy tartásukat készen, s e parancs éppen az napon lón kiadva, a melyen Londonba azon távirati tudósítás érkezett, miszerint a Cowley lórdnak adni kellett felelet helyett új addressé-özönt zudított el a „Moniteur”. — A párisi börze csaknem kétségbe van esve a dolgok ily fordulatán; az „Ind. belge” e nyugtalankodást időelőtti-nek mondja; vigasztalásul azonban alig tud egyebet felhozni, mint azt, hogy a két nyugati kormány közötti viszony mindeddig legalább látszólag folyvást szívélyes.

A „közbiztossági törvény” jan. 5-én péntek napon lón a törvényhozó gyűlés elé terjesztve. A péntek szerencsétlen birben áll, s ha a törv. gyűlés is osztja e nézetet, aligha fog oly áldásos művet egy ily napon meghatározni. Egyébiránt — néhány órával előbb vagy később, az mindegy, a törvény elfogadása iránt nincs kétség, mivel az inspirált franczia sajtó egy szájjal-szívvvel erősit, miképp a törvény csak „a bajtógatók” ellen van intézve. És ha ez igaz, úgy minden, valaki e törvényt kész szívvel nem fogadja, a „bajtógató” gyanúját vonja magára. Mind

a mellett is az összes európai sajtó oly merész, hogy ezen új visszatörli rendszabályokat oly intézkedések sorába helyzi, a melyek száz eset közül talán csak egyben nem használnak, a többiben pedig árt-hatnak.

— Sz. Pétervárából febr. 4-kén táviratozzák, hogy Samil — a dec. 7. és 14-ke közti ütközetek folytán — kénytelen volt megengedni, hogy a nagy Csecs-na összes népsége meghódoljon.

— A menekültek kérdése már is megpendült az angol parlamentben. Egy londoni telegramm közli febr. 5-ről: „Az alsóház tegnap éji ülésében Palmerston lord jelenti, hogy hétfőn egy billt fog előterjeszteni az orgyilkosági összeesküvések iránti fennálló törvény javítására. Roebuck az illető franczia-angol levelezések iránt szándékozik kérdést tenni. Disraeli a kormányt megtámadja India és China miatt. A felsőházban Derby, Malmesbury szólnak hasonló irányban, tiltakozván a menedékgjog megszorítása ellen. Brougham és Campbell kinyilatkoztatják, hogy az eddigi törvények tökéletesen elégségesek. A menedékgjog legkisebb megszorítása is mint látszik, ellenére van az angol közvéleménynek, s Palmerston kétségkívül nem fog a fába oly éket erőltetni, a mely szemébe pattanhat vissza.

Bécsi börze. — Ebebrár 6-dikán. Erdélyi urbéri papir 78¹/₄. Magyar urbéri papir 79¹³/₁₆. Nemzeti kölesön 85¹/₁₆. Arany 7¹/₂ (darabja 4 frt 50²/₂₀ kr.) Ezüst 5⁷/₉.

Felelős a szerkesztésért BERDE ÁRON.

Urbékkárpótlási tüke-utalványozás.

A dézsi cs. k. megyei törvényszékutján 1857 dec. 23-ról a gr. Teleki István hagymás-láposi, erdő-aranyosi, arany-mezői, garbonázi, kovács-kápolnaki és köteles mezői birtoka után tett utalványozási hirdetésben a hivatalos lapba becsusztolt nyomdahiab: gr. Földvári István oda igazított, hogy „gr. Teleki István” értendő.

A m.-vásárhelyi cs. k. megyei törv. szék utján nov. 28-ról 1857. Gerendi Miklós özvegye, szül. Veszprémi Róziának balástelki birtoka után 2352 ft 53¹/₄ kr., — Pásztohi Albertnek bábahalmi és kis-szöllősi birtoka után 3259 ft 17 kr. u. b. kárp. tüke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók ideit már 20-ig. Tárgyalási nap maj. 20-dika, délelőtt 9 órakor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján dec. 12-ről 1857. Kabos Zsuzsanna özvegy Zsombori Andrásnének szucsági birtoka után 787 ft 12 kr., — Macskási Klára gr. Teleki Pálnének kessedi, kendi-lónai, poklostelki, losárdi, morói, vajdaházi birtoka után 19305 ft 29 kr. urb. kárp. tüke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók 1858. martius 27 ig. Tárgyalási nap jún. 4-ke d. e. 9 órakor.

A szászvárosi cs. k. megyei törvényszék utján dec. 5-ről 1857. Balogh Eszter, özvegy Vára di Sámuelnének vályamarei, bulbuki birtoka után 386 ft 56 kr., — Tornyai Eleknek pancsesdi, kis-pestényi s klopotvái birtoka után 992 ft 11 kr., — Basaraba Basarabának silymacedi birtoka után 85 ft 52 kr., — Magyar Zuzánnának almás-selistei, kozmazinesdi birtoka után 155 ft 45 kr., — Tyira László s Péternek silymacedi birtoka után 170 ft 29 kr., — gr. Gyula

lay Francziska gr. Wass Ferencznének nagy oklasi, kis-oklasi, bosoródi birtoka után 2326 ft 33 kr., — özv. Csegöldi Sándornének és Csegöldi Albertnek strigy-ohabai birtoka után 4 ft 38 kr. urb. kárpót. tüke és járul. utalványozatik. A követelések beadandók 1858. mart. 24-ig. Tárgyalási nap maj. 31-ke d. e. 9-kor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszékutján dec. 5-ről 1857. Pápai Istvánnak alsó-járai, kis-bányai birtoka után 511 ft 28 kr., — b. Jósika Samu, Lajos és Jánosnak, b. Bornemisza Antonának és b. Horváth Józefa örökösének dezmeri, szamosfalvi, szoboki, m. gy. monostori, topa-sz.-királyi birtokaik után 41,343 ft 42 kr., — gr. Beldi Ferencnek bugyiai és sz. györgyi birtoka után 3737 ft 36 kr. urb. kárp. tüke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók folyó évi martius 19-ig. Tárgyalási nap f. évi maj. 21-ke, d. e. 9 órakor.

HIVATALOS HIRDETÉS.

363. (1—3)
Nro 657.—1858.

Pályázati hirdelmény.

A kolozsvári tanácsnál megürrült s évi 300 pfrt fizetéssel egybekapcsolt pénztári irnoki állomásra enzenel pályázat hirdetetik.

A jelentkezési határidő f. évi martius 5-én záródván bé, jelentkezők ez idő alatt adják le mellékeikkel együtt szabályszerű béléggel ellátandó kérelmeiket alábbirt polgármesterhez. — Továbbá ki kell mutatniok eddigi közszolgálatukat, magyar és németnyelv, úgy számtanbéliaritasságaikat, mint szinten erkölcsi és politikai magokviseletét.

Kolozsvár sz. kir. városa tanácsából, februárius 5-én, 1858.

(7—12)

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(362) (1—1)

Eladó

Tordán 54 sz. alatt 200 db. legjobbféle alma, körte, szilva, franczia barack-oltvány. Bövebben értesülhetni Kolozsvárt Farkasutca 54 sz. a.

(360) (2—3)

Hirdetmény.

Kerestetik falura (Kolozsvártól 3 órai távol-ságra) egy gazdaasszony, ki képes legyen egy nagyobbserü háztartást önállólal rendezni.

Vállalkozó jelentse magát Kolozsvárt 347 sz. házánál Alsó-Szénutezában.

(364) (1—3)

Eladó gyümölcsös.

Kolozsvár BÉRTŐ nevű szőlőhegyében a középplában a Nemessányi hires gyümölcsöséhez közel napkeletfelé van egy szép kiterjedésű eladó gyümölcsös Van benne 12 nemes szilva n. m. reine-Claude, sárga mira belle, olasz, Rákóczi sat 8 termésbe indult nemes almafa-oltvány, 3 ifjú diófa, nagyféle és vékony héjú, 12 cse-resznye fa a legbiresebb válfajoktól u. m. Bánffy Pál, Lauerman, Róza, folyfalvi, disznódi cse-resznye, 9 darab részint augusztusi, részint franczia barackfa, két brskörtefa, hatvan-hetven körtefa három szabályos sorban, s köztök: D'Argenson, Manna Colmar, ambra, izembart, pergamenek, királyi, buzával érő s a többi: a gyümölcsöst egyik felét veresszől, alól és más oldalról 6 válfaju egres szegélyezi. Mind-ez Kolozsvár egyik legjelesb pomologusa 20—25 évi szorgalmának és költségének eredménye. Egy emberi élet kell, mily valaki ily gyümölcsöst állít, s mennyi költség s mily kitartó fáradság! A fák mind a legerőteljesebb korban vannak. Bövebb értesítést ad Stein János ur.

(359) (2—2)

Jószág-eladás.

Gr. Kornis Zsigmondné, szül. b. GyőrffyBertha, szász-nyiresi, rognai és vadi részjószágai, a kapcsolatos minden jogokkal és javadalmakkal folyó 1858-ik év febr. 22-n d. e. 10 órakor a dézsi cs. kir. kerületi törvényszéknel

tartandó önkéntes árverés utján örökösön el fog-nak adni, a következő módon:

1. Mindhárom megnevezett részjószág külön-külön fog árvereztetni; első felkiáltási öszveg: Szász-Nyiresi terület 7000, Rognaiért 2000, Vádért 1000 pft.

2. A vásárláshoz szólni kívánók bánatpén-zül az illető felkiáltási ár 10 száztőlját előre leteszik.

3. A legtöbbet ígérő bánatpénze benn ma-rad, melyet ő az naptól számított 30 nap alatt, az ígért vételi ár fele öszvegéig kiegyeslind; a vételi ár másik felét pedig ugyan az árverezés napjától kezdődőleg 4 hó alatt köteles lefizetni, különben az ő költségére és kárára új árverés fog tartatni. Mindezen fizetéseket ügyvéd Fejér Márton Kolozsvárt fogadja el.

4. A jószágokról készült összeírás Dézsen ügy-véd Tamási Sándornál, Kolozsvárt ügyvéd Fejér Mártonnál meglátható.

(342) (1—1)

Popp J. G. urnak

gyakorló orvos és az Anatherin-szájviz feltalálója s szabadalmazott tulajdonosának.

Örömmel bizonyítom uram, hogy én az ön ANATHERIN-SZÁJVIZET vegytanilag elemeztem, s azt nemcsak minden ártalmas vegyanyagtól egészen mentnek, hanem mint Oppolzer tanár ur, igen ajánlhatónak találtam. Bécs, mar-czius 1857.

Dr. Heller Florián János.

A cs. k. pathologico-chemiai intézet elnöke, cs. k. fő törvényszéki vegyész stb.

Található Kolozsvárt: Wolf János gyógyszerésznél, Brassóban: Hoffmann J., Nedelkovics N. M., Johan fiai, Nagyszebenben: Zóhrer, Nedelkovits György. Besz-terezén: Dietrich és Fleischer. Dézsen: Büchler, Krémer S. N.-Váradon: Janky J., Huzsela. Fogarason: Nehrer. Fejervárt: Megay. Segesvárt: Misselbacher. M. Vá-sárhelyen: Dr. Fogarasi. Balázsfalván: Kov-rig T. Szászvárosan: Leonhart J. Tordán: Wolf gyógyszerész. Debreczenben: Bezler gyógyszerész urnaknál.

(309)

Krombholz orvostudor

GYOMOR-LIKÓRE

(Krombholziana)

E likör a legújabb vegytani vizsgálatok nyomán gyógyerejű virágokból, gyökerekből és füvekből lepárolt szeszes folyadék: feltalálta a gyógytudományra nézve korán leűnt első nagy-ságu csillag, aprágai orvosi klinika tanára és első orvos, Krombholz Gyula orvostudor. Ez oly szerencsés össze elegyített vegyületgyógyerejű növényekből készül, és kü-lönösen az emésztő szervekre igen jó hatásu, ajánlható pedig üdvs kísérőnek vadászaton, hegységi kirándulásokon és uton, és mint gyomormelegítő igen jótékonyan foly bé az egészségre.

Egy üveg ára 30 kr. p. p. két üveg bepakolása ára 10 kr. p. p.

Kolozsvárt kapható KOZ K EDUARD „Katona” című fűszerkereskedésében.

(40)

Dr. SUN de BOUTEMARD-féle fűszeres

FOG-PÉP (Zahn-Pasta)

Mint tudva van a különböző FOGPOROK használása nemcsak nem elégséges a fogakat minden üleptől tökéletesen megtisztítani s azok fényét ismét helyreállítani, ha-fogakat minden szeszes folyadékkal tisztítani, hanem a fogaknak a foghúrra, részint a nem ezen porforma szeszes folyadékkal tisztítani is vannak. E tények több évi tapasztalások gyűjtésére és fogomanczra káros hatással is vannak. E tények több évi tapasztalások gyűjtésére és kémléldésekre szolgáltak indokul egy czélyszerűbb formájú fogszert feltalálhatni, mi-nek eredménye lett: Dr. SUN de BOUTEMARD FÜ-ZERES FOG-PÉPE.

A pép-forma t. i. oly formának bizonyult be, mely a foghúst edző ha-tásánál fogva egyszerűen a legbiztosb s legártatlanabb fogtisztító szer, mely a fogak közt képződő állati és növényi élődiék (Parasiten) elpusztulá-sát eszközzi, s mely jótékony befolyást gyakorol az egész szájüregre és annak szagára, minél fogva tehát joggal legjobb szerül ajánlathatik, mely a fogak — az emberi szépség és egészség oly lényeges részének — művelésére és fen-tartására s szenvedő bajok elhárítására alkalmas.

A dr. SUN de BOUTEMARD-féle FOG-PÉP tehát, a szépitési vegyészlet mostani állapontja szerint a fogművelésre nézve legnagyobb nyemerenyül tekinet-hetik, és kaphatni igaz valódiságában Kolozsvárt WOLF J.-nál és Tordán Wolf G. gyógyszerésztárában, pakétját 40 pkrajczáért.

(361)

Eladó zongora, értekezhetni iránta a külső-monosi-ortuczai 171. szám alatti ház-nál az eladóval.

(2—2)